

ЖАЙБОРОБ O LAVRADOR

Важкої технічної медіа

Всі листування і гроші слати тільки на таку адресу:
"O Lavrador", Cx. Postal, 666, Curitiba-Paraná-Brasil

Кремль показує роги

Червогий московський мотлох стоїть тепер на «повних парах». Шипить ненажерлива машина, скреготять коліпата цю оголошеної раціональної і всеперетворюючої московської череви. І, здається, нема такої сили, яка змогла б закрити цю пенатисту дельку, випустити її на волю, розв'язати по витру ту складну машинерію. Та ми віримо, що це тільки здається.

Відколи правляча кліка в Кремлі змінила свій білий колір на червогий, від тої та державна машина не змінилася, а тільки наобрала свіжого розгоноу, ще з більшою силою запровадила своїми хижакськими зубами.

Роки другої світової війни і критичне становище Сходу, сиринчеве бравурний тоді походом німців на схід, дещо охолодило головачів в Кремлі і амуслило їх шукати засоби більш радикальних, відступити від своїх методів тотального винищення людевеніх народів, увести в суспільне життя те, що колись було заборонено. В цей час «пішов у дубину» третій інтернаціонал, прийшли завоу золотопогоні генерали, відновилися в деяких місцевостях церкви і іаше. Західний світ повірив у добродушність кремльського диктатора і чим зміг-допомогав йому рятувати червону імперію від повної загибелі.

Та як ми і передбачали, це був лише трієх московської пропаганди, скерований на získання собі матеріальної допомоги від підтримки американських урядових кіл, оцолених тоді покійним вже тепер президентом Рузвельтом. І більшовикам це втрати вдалося, бо набрала від американців, починаючи від наймодерніших літаків і на штурках до солдатських черевиків кічачуюче, всього добра на суму понад 10 мільярдів доларів.

Але й другою метою, можливо важливішою для більшовиків, цього трієх було získання собі симпатій серед мільйонів мас робітництва і селянства на Заході. Бо, як то кажуть, «оба надвое ворожить», і альянті, подолавши Німеччину, могли поприбувати взяти за чуба й московських можновладців. А в тих випадках, якраз найближчій змогла б допомогти загнута маса робітництва в країнах Заходу.

Та так не сталося, пройшло ще декілька років від закінчення війни в Європі, і більшовики вибрали тепер нагоду, щоб простягнути свої стомлені вичкуваваючі руки інтернаціонал «перехрестили» на комунізм, в ієрархії васалів надсвідоміших енкаведистів, в які далося співзвуччю з бідного дядька, так і тепер деруть.

Останню світову преса заповнена ністями про широкі розмахи хвалі антисемітизму в самому Радянському Союзі і в країнах більшовицького блоку.

З цих вісток, на нашу думку, можна зробити два висновки: 1) Москва готується до війни і всю нещадну в будівництві її за «соціалізм» хоче звалити на жидів, які займали багато вважаних постів у політичному житті та 2) підтримати заколот в арабському світі, розпалюючи боротьбу арабів проти жидів, а в цьому — проти західних альянті.

Та якби то не було, світ швидко тепер починає бачити московські роги, коли впадо жертвою декілька сотні тисяч жидів. А коли падали мільйони українців (і тепер падають) і інших поневоленіх народів, то лоб московського дикого звіроба вовсім видався для Заходу гладеньким. А тепер ми є втішні тим, що той туман поволі розвіюється і протиникі комунізму зачала дивитися на нього значимим неозоримим оком. Ми є втішні ще й тим, що ці нові погляди закрисливають думку, яка вкідні приведе до звинення всього поневоленіа на землі і наймодерніший кічч «свобода і незалежність» стане дійсністю для всіх народів.

Літописець

Від УВО до УПА

Двадцять літ сповнялося від дня трагічного фіналу одної з акцій Української Військової Організації: смерті боєвиць Василя Біласа й Дмитра Данилишина, засуджених навічальним судом польського окупування ЗУЗ.

Про героїв обох підпільників написано вже стільки, що в цій статті хочемо затворити не єпізод Городок-Вершин-Львів, а цілий комплекс: чому діяльно до створення і дія УВО та до її незмінного діяння, хай і під іноземною назвою та в інших умовах.

Кожному українцеві відомо, що з вказом Головного Отамана з території Української Народної республіки й відходом частини Дієвої Армії УНР в партизанку (І. Замонія Похліб) регулярилі боротьба за суверенність Української держави йшла до свого трагічного фіналу. «Виступити не було сили» — як каже тогочасна

стрілецька пісня — і всі дальші героїчні зусилля, рубіваючі жертвовавши кровю зрошують українську землю та прикрашають сторінку історії новозахового Українського Війська, — але всі вони вили вразі, не говорив вже про комуністичну війну, а про національну війну, а в цій війні, як і в кожній, остаточний підлі не остигає.

Ворон, лютяв московський окупат, від іменимих прапорамі і кличками, Україна із зв'язку з Москвою мовчало висунути не хотіла. Але білих москалів, які протуб бовішецьку в теорії Антанта не зворушувала обставина, що армії, Дієвиці та Галлера боролися не з більшовиками, а з військами України, знесилюючи в ці спосіб дієву реальну силу виразно антикомуністичну, а при тім антиімперіалістичну. У яскравій підпорядкованій зведеній актом 22.1.1919 обороні УНР всім народам України потанувало розчут.

УКРАЇНСКА БІБЛІОТЕКА В АНГЛІЙСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

ЕДМОНТОН (П.Б.) В Англійській кому університеті в Едмонтоні, студентський міст цієї ж привітної Канади, студентське товариство молодих канадських українців на різних факультетах. Між ними є теж деякі українські студенти, які ще недавно почали будувати свої студії в університетах Європи.

Пон університетський час теж від 5 років словникового відліку, який очолює проф. Р.О. Стручак, який вчораша викладав українську мову на вечірніх курсах університету. При тому університеті в теж українська бібліотека ім. Р.мана Гомеца, англійця і науковця, канадського українця, який заснував і фінансує підтримує Івана Гомеца-Інст. Гомеца (СНІА). Бібліотека (як вже згадували) цінних видань української літератури, мемуаристики і т.д. Можна знаходити різні видання українських видань, передрукованих в іншому сторінці. Фінансує почасти Р. Гомеца, але також розуміється і бібліотека і набувати нові українські і видання з різних джерел. Канадський український високо цінить жист Р. Гомеца і це є добрий приклад для інших наших земляків, які можуть фінансово брати помість цій бібліотеці, щоб вона відтворювала правдиве обличчя українського друкованого слова.

БУКВАРІ

Масно на продаж у великій кількості Букварі для вивчення української мови. Ціна окремої книжки виставляється 400.

Можна набути кожного дня в редакції «Лавра» або підста через пошту. Задоволення в інтер'єрі заповнюють після одержання грошей і повністю закінчили на першому ар. 400 (за поштою).

Пробітьте, що ціну книжки та вичайте українську мову, як тепер належить до світових мов.

ДОБРА НАГОДА!

Можете набути доброго терену вчирний місяць на Via Jardim Consolida в Понта Гросса.

На світлі: пані Ірина Кузнецова, дочка Антоні і Микола Кузнецових з Марією, вчирних громадських діячів і Почесних Переселенців «Лавра». Пані Ірина народилася в 1923 р. в Ірпаві, де й абувала початкову освіту. Після закінчення гімназії в Марії, була вчителювала в українській дитячій школі в Ірпаві, а тепер навчається в університеті в Манітоті, одержуючи звання народної вчительки.

Бажаємо пані Ірині багато успіхів у праці над вивченням молодого покоління.

На світлі: пані Люба Сніар в Капоас-Пат-Ріо-Гранде-ду-Сул, дочка українського сирітця і старої переселенки «Лавра». Тепер пані Люба працює в великій нафтовій фірмі «Ессо», вивчаючи англійську мову. Останнім часом вивчає історію української мови, про що відмітила в місцевій пресі, виключаючи також її знайомство з українською мовою.

Бажаємо пані Любі успішного першого місця в конкурсі, чим вітати батьків і мати собі користь.

Льоти продовжують на добрих умовах. Тільки 10% вступу, а решта — на 50-місячову виплату!

Терен розташований близько Industries "Eggenfoss Wilson" від самої залізничної і поблизу коїлових станцій.

Добра дорога і автобус кожної години.

Звертайтеся з повним довірим до уповноваженого:

Benito Polachuk,
General Rondon, 956,
Cx. Post 485
Ponta Grossa

КУМУНИКАТ

Генеральній Церковній Раді УПАЦ в Бразилі

Складаючи ширі подяку всім особам, які абували пожертви на видавничий фонд «Листів» Генер. Церк. Ради, повідомляємо, що приготувано до друку ч. 2 «Листів» в багатьох причинах, не залежних від нас, не може вийти в найближчій часі.

Останні вістки нашого церковного життя, які і імена жертводавців, будуть подані в черговому числі «Листів».

Президи Генер. Церк. Ради

Та й думу Української Національної Революції.

Та й це не талантити! Бо рух, що його бовниці гартували в Бразилії, в Україні, в тому, що його Провідник сам викликає на себе безсмертні стійкі — тако го руху не можна бачити в гаді механічного бовниці. Той рух являється в р. 1941 — в учарі дох імперіалізму — червоного і бовниці, — що українське ЧА в Україні і Союз Ред не підле власній своїй голові.

На превеликий жаль, той рух у другій світовій війні виходить посланий внутрішньою механікою. Те, що не вдалося Валюхам і їх хваліням, те талантити Ярм український націоналістичний рух розчолоно... бунтом Степана Бандери і т.д.

Про ом заповнений бунт Красна ОУН і членів українців на ЗВЗ добувають тільки в оперетковий «АКТУ ЗО ЧЕРВНИЙ»... Та це не важко. За те важким є обставина, що нова війна, Україна — німці — в зародку осталися спос: поділ підвотного українського суспільства на два ворогуючі табори, з яких один ворулюком нішав кров рідного брата!

І треба жасних потресів на фронтах і в ампілі, треба підсоловляти військовий фронт, щоб вкідні перемогу українська держава раді, якої успішном ставлять те, що зрадиляччях та взаімо себе побороючих обривах повстанських груп тиряться Українська Повстанська Армія, не тільки з імені, але й у дії одна — суверена!

І нова — УПА — висувається зі своїх заявлень. Не маючи ні положення, ні підтримки, несприятливих, що їх у свій час (1918 — 1920) мали обі українські армії (УГА в ДА) — Українська Повстанська Армія, перевернула традиції Української Військової Організації і реалізувала бовіах айдів Української Національної Революції, через повних чотирьох років героїчно змагається з новою більшовицькою навалюю більшими зеднаннями, а й по сьогоднішній день малими, рухомими відділами рідують по окупуваній Україні, доклавши до міа прикладу тієї могутньої кремльської агресора.

Смерть Тараса Чупринки (5.3.1950) не ликує УПА.

Боротьба не впаде, мимом цілі болотує дія УПА втрачає на Свят-Вечір 1951 р. в місті Тернополі, мобілізавши в УПА розпаленої своєї революційної пристрасті — відомо до населення України. Ворот не спить його стежі пошадити на востанівці і в вальді ескортівної розмови! Вде героїчною смертю за висушений стійкі ПОРУЧНИК УПА Богдан КРИВОНІС — МЕДВІДЬ!

Боротьба не впаде. Падають у війні сотні тисяч...

На їх місці непереможна Воююча Україна оповідає про СОТН, нові ТИСЯЧІ боєвиць, для яких абувавши законом є добро БАНДЕРИЩИНІ і свобода НАЦІ!

Хот і залігала велика температура, кремльський саріану на Рідких Землях, свято-васильскі вогниці очадливих відліків і повстанців виявляють непереможну волю НАЦІ пезавгадати перед найважчими жертвами, щоб адо бачи назавну Мету!

Колі б віра краєвиць сповнилася чужиною розділені серця ємігрантів — до тієї Мети було б ближче, як піддається.

Маловірні заводи сумніваються в потребу боротьби в радах Дієвої Армії УНР, УПА, УВО, ОУН, УПА. Бови й сьогодні сумніваються в дійсність революційно-підпільної боротьби. Та буде по вірі по до боротьбі стоїть, а не по моводушності таких, що вірою дужим закриваються не спроможні.

Жає тільки той, хто змагається з бовіа!

Заледуючи Український Військовий Організм — УВО, яка перобрала не тільки традиції і прапори виваленої боротьби, але ту боротьбу поєздала і заледуюча Український Повстанський Армія — УПА — та націоналістичному підпільно, що ту боротьбу продовжують далі!

Суверена і соборна Українська Держава не вмерла і не вмере. Вона живе в тілках в емоціях мильного, вона чується в діях, хай і жалюгідно, але дієно і чується!

Вона живе й житиме вічно — бо вона непереможна!

